

พระราชบัญญัติ

ระเบียบบริหารราชการส่วนตำบล (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๑๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๑๑

เป็นปีที่ ๒๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนตำบล

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๔๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๑๑

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนตำบล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๖ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย ตำบลอาจดำเนินการส่วนตำบลภายในเขตตำบล ดังต่อไปนี้

- (๑) รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน
- (๒) ให้มีและบำรุงทางน้ำและทางบก
- (๓) ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ
- (๔) รักษาความสะอาดของถนน ทางเดิน และที่สาธารณะ
- (๕) การกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- (๖) ป้องกันและระงับโรคติดต่อ
- (๗) ป้องกันและระงับสาธารณภัย
- (๘) ส่งเสริมให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม

- (๘) บำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร
- (๑๐) ให้มีแก๊สอัดหรือการประปา
- (๑๑) ให้มีโรงฆ่าสัตว์
- (๑๒) ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือและท่าข้าม
- (๑๓) ให้มีสุสานและฌาปนสถาน
- (๑๔) ให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์รักษาคนเจ็บไข้
- (๑๕) ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
- (๑๖) ให้มีและบำรุงสถานที่สำหรับการกีฬา การพักผ่อน
หย่อนใจ สวนสาธารณะ สวนสัตว์ ตลอดจนสถานที่ประชุม
อบรมราษฎร

- (๑๗) การส่งเสริมศาสนา วัฒนธรรมและศีลธรรม
- (๑๘) การสาธารณสุขการ
- (๑๙) การพาณิชย์
- (๒๐) กิจการอื่น ๆ ซึ่งจำเป็นเพื่อประโยชน์ของราษฎร
และท้องถิ่น หรือกิจการอื่น ซึ่งกฎหมายบัญญัติให้เป็นกิจการ
ส่วนตำบล

กิจการดังกล่าวจะมอบให้ตำบลมีหน้าที่ดำเนินการเพียงใด
นั้น ให้เป็นไปตามประกาศจัดตั้งตำบล และมอบอำนาจหน้าที่
ให้ตำบล หรือตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ให้เป็นหน้าที่ของตำบล

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๔๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๑๑

กิจการส่วนตำบลตามที่ระบุไว้ในประกาศนั้น อาจเปลี่ยนแปลงได้โดยประกาศกระทรวงมหาดไทย”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๖ ทวิ และมาตรา ๔๖ ตริ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๕๕

“มาตรา ๔๖ ทวิ ตำบลอาจทำกิจการนอกเขต เมื่อ

(๑) การนั้นจำเป็นต้องทำและเป็นการที่เกี่ยวข้องกับกิจการที่ดำเนินตามอำนาจหน้าที่อยู่ภายในเขตของตน

(๒) ได้รับความยินยอมจากสภาเทศบาล คณะกรรมการสุขาภิบาล สภาจังหวัดหรือสภาตำบลแห่งท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง และ

(๓) ได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

มาตรา ๔๖ ตริ ตำบลอาจทำการร่วมกับบุคคลอื่นโดยก่อตั้งบริษัทจำกัด หรือถือหุ้นในบริษัทจำกัด เมื่อ

(๑) บริษัทจำกัดนั้นมีวัตถุประสงค์เฉพาะเพื่อกิจการค้าขายอันเป็นสาธารณูปโภค

(๒) ตำบลต้องถือหุ้นเป็นมูลค่าเกินกว่าร้อยละห้าสิบของทุนที่บริษัทนั้นจดทะเบียนไว้ ในกรณีที่มีหลายเทศบาล

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๔๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๑๑

องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบลหรือ
 สุขาภิบาล ถือหุ้นอยู่ในบริษัทเดียวกันให้นับหุ้นที่ถือกันรวมกัน
 และ

(๓) ได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
 การเปลี่ยนแปลงจำนวนหุ้นที่ตำบลถืออยู่ในบริษัทจำกัด
 ต้องได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ความใน (๑) และ (๒) ของวรรคหนึ่ง ไม่ใช้บังคับ
 ในกรณีที่บริษัทจำกัดที่ตำบลร่วมก่อตั้งหรือถือหุ้นนั้น ไม่มี
 เอกชนถือหุ้นอยู่ด้วย ”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
 พลตรี กรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์
 รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่
 ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนตำบล พ.ศ. ๒๔๕๘ ซึ่ง
 ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ตำบลไม่อาจดำเนินกิจการในหน้าที่บางอย่างนอก
 เขตตำบล หรือลงทุนร่วมกับราชการส่วนท้องถิ่น หรือบุคคลอื่นได้
 ฉะนั้น เพื่อให้ตำบลดำเนินกิจการดังกล่าวให้เป็นประโยชน์แก่ประชาชน
 ในท้องถิ่นยิ่งขึ้น จึงต้องแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหาร
 ราชการส่วนตำบลบางมาตราเสียใหม่